

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 106.K.701.674/2025/11.
Felperes: Zrínyi Tűz- és Robbanásvédelmi Kft.
(2151 Fót, Károlyi István utca 21.)
A felperes képviselője: Németh és Kozák Ügyvédi Iroda
(1126 Budapest, Tóth Lőrincz utca 41., eljáró ügyvéd: dr. Német Ferenc)
Alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője: dr. Szathmári Réka kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.130/5/2025. számú végzés és D.130/10/2025. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 140.000 (száznegyvenezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 30.000 (harmincezer) forint eljárási illetéket.

A Fővárosi Törvényszék tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Nemzeti Filmintézet Közhasznú Nonprofit Zrt. mint ajánlatkérő (a továbbiakban: ajánlatkérő) 2024. szeptember 6-án a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 112. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított „Tűzvédelmi berendezések karbantartása, javítása” szolgáltatás megrendelése tárgyában. A beszerzés becsült értéke: 65.000.000 Ft. (EKR001644072024).
- [2] A felhívás II.2.4) pontja szerint az ajánlatkérő a beszerzendő szolgáltatás tárgyában 65.000.000 Ft keretösszegre köt szerződést, ahol a keretösszeg 70%-ának erejéig vállal kimerítési kötelezettséget.
- [3] A nyertes ajánlattevő feladata – a felhívás II.2.4. pontja szerint – karbantartási feladatok és eseti javítási szolgáltatások elvégzése. A közbeszerzés tárgya a közbeszerzési dokumentációban közölt műszaki leírás szerint: „Ajánlatkérő (Megrendelő) székhelyén és telephelyein lévő a mindenkor hatályos jogszabályoknak megfelelő beépített tűzjelző berendezések, hő-és füstelvezető rendszerek, tűzgátló ajtók és biztonsági világítások, valamint

egyéb tűzvédelmi berendezések biztonságos üzemben tartása érdekében, valamint a mindenkor hatályos jogszabályoknak és egyéb vonatkozó előírásoknak való megfelelés céljából karbantartási, javítási, ellenőrzési és felülvizsgálati feladatok elvégzése.” A karbantartási feladatok részleteit a műszaki leírás 1) pontja határozta meg akként, hogy annak körében 1. Beépített tűzjelző berendezések karbantartása; 2. Hő-és füstelvezető rendszer karbantartása; 3. Tűzgátló ajtók felülvizsgálata; 4. Tűzoltó készülékek felülvizsgálata és 5. GSM modem átjátszó karbantartása, leírása volt a nyertes ajánlattevő feladata azzal, hogy mindegyik karbantartási feladatot az Országos Tűzvédelmi Szabályzatról szóló 54/2014. (XII. 5.) BM rendelet (a továbbiakban: OTSZ) szerinti és a gyártói leírás szerint kell elvégezni.

- [4] Az ajánlattételi határidőre három ajánlat érkezett, köztük a felperes ajánlata. A 2024. október 8-i összegezés szerint az ajánlatkérő az eljárást eredményesnek nyilvánította, a felperes és az Abszolút Biztonság Kft. ajánlatát érvényesnek nyilvánította, nyertesként az Abszolút Biztonság Kft.-t jelölte meg. Az alperes a döntést a D.711/21/2024. számú határozatával – a Kbt. 73. § (1) bekezdés d) pontjára tekintettel a Kbt. 69. § (1) - (2) bekezdésének megsértése miatt – megsemmisítette.
- [5] A belügyminiszter – a 2024. december 30-án kihirdetett – az egyes belügyi tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról és hatályon kívül helyezéséről szóló 63/2024. (XII. 30.) BM rendelettel 2025. január 1-i hatállyal akként módosította az OTSZ rendelet 18. számú mellékletét, hogy az ott felsorolt tűzvédelmi eszközök és berendezések többségének – egyebek mellett – a beépített tűzjelző berendezések, hő-és füstelvezető megoldások hat havi kötelező karbantartási gyakoriságát egy évre emelte.
- [6] Az ajánlatkérő a megismételt eljárást lezáró összegezését 2025. február 12-én küldte meg az ajánlattevők részére, melyben az eljárást eredménytelenül nyilvánította az alábbi indokolással:
„Az eljárás eredménytelen, figyelemmel arra, hogy ajánlatkérő a szerződés megkötésére vagy teljesítésére képtelenné vált vagy a szerződéstől való elállásnak vagy a szerződés felmondásának lenne helye [Kbt. 53. § (4)-(6) bekezdés] [Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pont].
Ajánlatkérő rögzíti, hogy a Magyar Közlöny 2024. évi 137. számában, 2024. december 30-án kihirdették, 2025. január 1-jén hatályba lépett az Országos Tűzvédelmi Szabályzatról szóló 54/2014. (XII. 5.) BM rendelet (OTSZ) 18. mellékletének módosítása. A tűzoltósági kulcsszéfénél, tűzoltósági rádióerősítőnél, evakuációs hangrendszerénél, pánikzárnál, vészkijárat zárnál, vészkijárat biztosító rendszerénél, hő- és füst elleni védelem megoldásainál (kivéve füstgátló nyílászárók) hat hónapról egy évre nőtt az időszakos felülvizsgálat, karbantartás periódusa. Az OKF állásfoglalása szerint ennek megfelelően 2025. január 1-jétől a tűzjelző berendezés időszakos felülvizsgálatának és karbantartásának ciklusideje 1 év, a felülvizsgálat, karbantartás során végrehajtandó feladatok magukban foglalják a 2025. január 1-jét megelőző időszakban a féléves felülvizsgálat, karbantartás során szükséges teendőket, azaz a felülvizsgálat, karbantartás tartalma nem módosult. Ajánlatkérő fenti jogszabályváltozás alapján 2025 januárjában került abba a helyzetbe, hogy részletesen megvizsgálja a jogszabályváltozásból eredő következményeket és mindezek alapján az ajánlati felhívásban és a műszaki leírásban foglalt előírásokat összevetette az egyetlen érvényes ajánlattevő ajánlatával és rögzíti, hogy a közbeszerzési eljárásban megállapított nettó 65 milliós keretösszeg 70%-át sem tudná lehívni a jogszabályváltozásra figyelemmel, vagyis évi egy felülvizsgálat, karbantartás megrendelésével és az eseti javításokkal együtt sem. Ajánlatkérő megvizsgálta az esetleges szerződésmódosítás lehetőségét (amennyiben az megkötésre kerülne) a lehívási kötelezettség tekintetében a Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontja alapján. Ajánlatkérő rögzíti, hogy a Kbt. rendelkezései egyértelműek a tekintetben, hogy a szerződésmódosításra kizárólag akkor van joga ajánlatkérőnek, hogy ha szerződéskötés után tudomására jutott azon körülmények, melyek a módosítása jogalapját képezik. Ajánlatkérő rögzíti, hogy a közbeszerzési eljárás lényegi tartalmát érintő jogszabály 2025. január 01. napjától hatályos, tehát nem a szerződéskötést követően, hanem az eljárást lezáró döntés meghozatalát megelőzően került tudomására ajánlatkérőnek.
Ajánlatkérő megállapítja, hogy a szerződésmódosítással ajánlatkérő tehát nem élhet jogszerűen. A fentiek alapján az eljárás eredménytelen tekintettel arra a körülményre, hogy ajánlatkérő a szerződés megkötésére vagy teljesítésére képtelenné vált.”

- [7] A felperes 2025. február 20-án jogorvoslati kérelmet terjesztett elő az ajánlatkérői döntéssel szemben annak megsemmisítését kérve.
- [8] Hivatkozása szerint az ajánlatkérő a választott eredménytelenségi okot jogsértő módon alkalmazta, ezzel megsértette a Kbt. 75. § (2) bekezdés *a*) pontját. A szerződés megkötésére való képtelenné válása szóba sem kerülhet, mert az ajánlatkérő jogképes gazdasági társaság, szerződéses jogviszonyok alanya lehet, szerződéskötési képessége semmilyen módon nem esik korlátozás alá. A szerződés teljesítésére való képtelenné válás alapjaként megjelölt, a 70%-os lehívási kötelezettségének teljesítésére való képesség hiányára is alaptalanul hivatkozott, az ugyanis szerződésszegésnek minősülne, de a teljesítési képességét nem érinti. Egyrészt az OTSZ nem tiltja a 18. sz. mellékletben előírt ciklusidőhöz képest gyakrabban történő karbantartást, másrészt az ajánlatkérő az OTSZ mellett kifejezetten a karbantartással érintett eszközök gyártói leírása szerinti karbantartást is elvárja, mely gyártói leírások reális eséllyel határozhatnak meg az OTSZ-ben szereplő ciklusidőhöz képest gyakrabban elvégzendő karbantartási feladatokat. Ennek alapján hiányzik a Kbt. 53. § (4) bekezdésében elvárt oksági kapcsolat az ajánlatkérő által állított előre nem látható körülmény és a teljesítésre való képtelenség, mint eredmény között, így a Kbt. 53. § (4) bekezdése és a Kbt. 75. § (2) bekezdés *a*) pontja jogszerűen nem alkalmazható. (1. kérelmi elem)
- Az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 79. § (1) bekezdését azzal, hogy döntéséről nem adott részletes indokolást. Mivel az OTSZ módosítás nem érintette a szolgáltatás szerinti összes eszközt, berendezést, az ajánlatkérőnek be kellett volna mutatnia, hogy a módosítás pontosan mely eszközökre vonatkozik, mely tételek esnek ki a féléves karbantartás köréből, ennek hiányában nem ellenőrizhető, hogy matematikailag valóban nem teljesülhet a keretösszeg legalább 70%-os lehívási kötelezettsége. Továbbá – figyelemmel a szerződés III.1. pontja szerinti 12 hónapos meghosszabbítási lehetőségre – a teljesíthetlenség csak akkor állhat fenn, ha e meghosszabbított időszak figyelembevételével is objektíve lehetetlen a keretösszeg 70%-os lehívása. Az ajánlatkérőnek azt is be kellett volna mutatnia, hogy a szerződésben rögzített egyéb szolgáltatási elemek, illetőleg költségek (nem hitelesíthető eszközök cseréje, eseti javítási szolgáltatások, kiszállási díj) előzetesen kalkulálttól nagyobb mennyiségben való igénybevétele sem eredményezheti adott esetben azt, hogy a lehívási kötelezettség teljesül. Továbbá azt is, hogy a korábbi évek karbantartási tapasztalatai alapján hozzávetőleg milyen költséget eredményezne az anyagszükséglet. Az ajánlatkérő észrevételében hivatkozott a bírálóbizottsági jegyzőkönyv mellékletét képező számításokat tartalmazó táblázatra, melyben bemutatta, hogy a szerződés keretösszege 70%-ának lehívására miért nem lenne képes. Ezt a táblázatot azonban nem tette az ajánlattevők számára megismerhetővé sem az összegezésében, sem egyéb módon. (2. kérelmi elem)
- Az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 2. § (2) bekezdése szerinti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód biztosítását is azzal, hogy a korábban meghozott döntésében (2024.10.08.) nem nyilvánította az eljárást eredménytelenné annak ellenére, hogy az Abszolút Biztonság Kft. ajánlati ára alapján (42.377.600 Ft) sem tudta volna teljesíteni lehívási kötelezettségét a keretösszeg 70%-áig, mert az ajánlati ár csak a keretösszeg 65,2%-át teszi ki. Ezen ajánlattevő ajánlatát nem ugyanazon mérce szerint bírálta el ugyanazon ténybeli körülmények fennállása ellenére. (3. kérelmi elem)
- [9] A felperes a jogorvoslati eljárás során az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 22. §-ára alapítottan elfogultsági kifogást emelt az eljáró tanács elnöke, dr. Szathmári Réka személyével szemben azzal az indokkal, hogy az alperessel szemben folyamatban lévő másik két ügy miatti közigazgatási perekben az alperest ugyanez a személy képviseli, ezért ezen érdekösszeütközés okán a jelen jogvita tárgyilagos és pártatlan megítélése tőle nem elvárható.
- [10] Az alperes elnöke 2025. március 3-án meghozott – önálló jogorvoslattal nem támadható – D.130/5/2025. számú végzésével a közbeszerzési biztos kizárását megtagadta. Indokolása szerint a kizárással kapcsolatban az érintett közbeszerzési biztos mind szóban, mind írásban azt nyilatkozta, hogy vele szemben az ügy vonatkozásában semmilyen kizáró ok nem áll fenn,

és képesnek érzi magát az ügy tárgyilagos megítélésére. A biztos nyilatkozatai, valamint a fent leírtak alapján a kérelem nem alapos, mivel a biztossal szemben sem objektív, sem szubjektív kizáró ok nem áll fenn.

Az alperes végzése és határozata

- [11] Az alperes a 2025. március 27-én kelt D.130/10/2025. számú határozatával a felperes jogorvoslati kérelmét – a Kbt. 165. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján – elutasította.
- [12] Indokolásában rögzítette, hogy a jogalkotó a Kbt.-t – annak preambuluma szerint – a közpénzek hatékony felhasználásának átláthatósága és nyilvános ellenőrizhetősége érdekében alkotta. Az ajánlatkérő beszerzési igényét köteles a közpénzekkel való felelős gazdálkodás követelményére tekintettel meghatározni, ezen alapelvnek a közbeszerzési eljárás lefolytatása és a szerződés megkötése során is érvényesülnie kell. Az ajánlatkérő alapvető feladata a beszerzési igénye kielégítése érdekében lefolytatandó közbeszerzési eljárás alapos előkészítése. Az ajánlattételi határidőt követően szerződéskötési kötelezettsége alól csak a törvényben meghatározott kivételes esetekben mentesül. Az egyik ilyen a Kbt. 75. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti eredménytelenségi indok.
- [13] Az ajánlatkérő a beszerzési igényét és az annak alapján ismertett műszaki leírást a közbeszerzési eljárás megindításakor hatályos jogszabályi rendelkezésekre tekintettel határozhatja meg, azonban a vonatkozó hatályos jogszabályi rendelkezések módosítása az ajánlatkérő beszerzési igényére is kihatással vannak. Jelen ügyben az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentumok körében, a felhívásban és a műszaki leírásban rögzítette, hogy a beszerzési igényét az OTSZ-re tekintettel határozta meg, és a nyertes ajánlattevőként szerződő gazdálkodó szervezetnek az OTSZ szerint kell a szerződést teljesítenie. Az ajánlatkérő beszerzési igényére alapvetően kihat az OTSZ 2024. december 31-én kihirdetett, 2025. január 1-én hatályba lépett módosítása.
- [14] A fenti jogalkotói cél a szerződés teljesítése során is kiemelt jelentőséggel bír. A közbeszerzési eljárás eredményeként kötött szerződést a közbeszerzési eljárás dokumentumainak, az eljárás során megtett ajánlatnak és a vonatkozó jogszabályokban foglaltaknak megfelelően kell teljesíteni. A szerződésszegés elkerülését és a szerződésszerű teljesítés utólagos ellenőrzésének lehetőségét is hivatott garantálni a Kbt. alapelvei között rögzített átláthatóság biztosításának követelménye. Az ajánlatkérő megvizsgálta az esetleges szerződésmódosítás lehetőségét is, és megállapította, hogy a Kbt. 141. § (4) bekezdés *c)* pontja alapján szerződésmódosításra kizárólag akkor van joga, ha szerződéskötés után jutottak a tudomására azon körülmények, melyek a módosítása jogalapját képezik. Az ajánlattételi határidő 2024. szeptember 20-án eltelt, míg a hivatkozott jogszabálmódosítás 2024. december 30-án került kihirdetésre. Az eljárás során nem merült fel arra vonatkozó adat, hogy az ajánlatkérő a vonatkozó szakirányú miniszteri rendelet várható módosításáról tudott volna a közbeszerzési eljárás előkészítése során, illetve a közbeszerzési eljárás folyamatban léte alatt. Kétséget kizáróan megállapítható, hogy az ajánlattételi határidőt követően állt be a szerződéskötést lehetetlenítő körülmény, amely az ajánlatkérő ellenőrzési körén kívül állt, és általa nem volt előre látható. Az egyes törvényi feltételek vizsgálata során a tényszerűen megállapítható adatok mellett kizárólag az összegezésben rögzítettek vehetőek figyelembe. A bírálóbizottság jegyzőkönyvében foglaltak az összegezésben nem kerültek rögzítésre, így azt az ajánlatkérő hivatkozása ellenére nem vehette figyelembe a jogorvoslati kérelmi elem vizsgálata során. A fentiekre tekintettel az 1. kérelmi elemre vonatkozóan megállapította, hogy az ajánlatkérő 2025. február 12-én meghozott összegezésének megküldésekor a tárgyi közbeszerzési szerződés megkötésére nem volt képes, az összegezésben rögzített indokok megalapozatlansága nem volt megállapítható.
- [15] A 2. kérelmi elemre vonatkozó indokolása szerint az összegezés rendeltetése az, hogy a konkrét közbeszerzési eljárás eredményét ismertesse a közbeszerzési eljárás valamennyi szereplőjével, ennek során az ajánlatkérő köteles megalapozott információkat közölni. Az

ajánlatkérő akkor tesz eleget a Kbt. 79. § (1) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségének, amennyiben nemcsak a közbeszerzési eljárás eredményét és annak jogszabályi alapját közli, hanem az összegezésben egyúttal okszerű indokolást is közöl. A vizsgált esetben tényszerűen megállapítható, hogy az összegezésben a közbeszerzési eljárás eredménytelenségeként megadott indok az OTSZ 18. mellékletének módosítása, amely a fent már rögzítettek szerint alapvetően kihatott az ajánlatkérő beszerzési igényére. Az ajánlatkérő hangsúlyozta, hogy a nyertes ajánlattevőnek a feladatot az OTSZ szerint kell elvégeznie. Az ajánlatkérő emellett konkrétan rögzítette azt is, hogy „A tűzoltósági kulcsszéfnél, tűzoltósági rádióerősítőnél, evakuációs hangrendszerrel, pánikzárnál, vészkijárat zárnál, vészkijárat biztosító rendszerrel, hő- és füst elleni védelem megoldásainál (kivéve füstgátló nyílászárók) hat hónapról egy évre nőtt az időszakos felülvizsgálat, karbantartás periódusa.” A közbeszerzési eljárás eredménytelensége alapvetően különbözik attól a helyzettől, amikor az ajánlatkérő valamelyik ajánlattevő ajánlatát érvénytelenné nyilvánítja. Jelen esetben a közbeszerzési eljárás lényegét érintő jogszabályváltozás következett be, amely kihatással volt a beszerzés tárgyára is. A közbeszerzési eljárás eredménye tekintetében közömbös, hogy a kérelmező ajánlatában hány olyan eszköz, berendezés került felsorolásra, amelyek nem esnek bele az ajánlatkérő által az összegezésben hivatkozott és pontosan megjelölt, az OTSZ módosítással érintett eszközök és berendezések körébe. Az ajánlatkérő nem a kérelmező ajánlatának érvénytelenségét állapította meg az összegezésben.

- [16] A szerződéstervezet III.1. pontja a felek kölcsönös megalégedése esetére teszi lehetővé a szerződéses időtartam meghosszabbítását és nem a jogszabályváltozás által eredményezett kényszerűség okán. A szerződés megkötésére való képesség a szerződés megkötésekor kell, hogy fennálljon, míg a szerződésmódosítás feltételeinek fennállása nem a szerződéskötést megelőzően, hanem a szerződés teljesítése során vizsgálható. Olyan tény, körülmény, amelyről a feleknek kétséget kizáróan tudomása volt a szerződés megkötését megelőzően, nem képezhetik a közbeszerzési szerződésmódosítás okszerű alapját. A rendeltetésszerű joggyakorlás követelményéből eredően nem lehet arra alapítani a szerződéskötési képességet, hogy a szerződést majd módosítani fogják a felek olyan okból, amelyről már a szerződés megkötését megelőzően is tudomással bírtak. A kérelmező tévesen hivatkozott a második jogorvoslati kérelmi elemében az egyéb szolgáltatási elemek, illetőleg költségek kalkulációjára, ugyanis az ajánlatkérő sem állította, hogy valamennyi tételt érinti a jogszabálymódosítás, továbbá az összegezésben nem jelölt meg ilyen indokot.
- [17] Az ajánlatkérő akkor tesz eleget a Kbt. 79. § (1) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének a Kbt. alapelvei körében rögzített rendeltetésszerű joggyakorlás követelményére tekintettel, amennyiben a közbeszerzési eljárás eredményét megállapító ajánlatkérői döntésből, az összegezésből megállapítható az ajánlatkérői döntés ténybeli és jogszabályi alapja. A fent már kifejtettek szerint az ajánlatkérő által kiadott összegezés eleget tett a törvényi követelményeknek, ezért az ajánlatkérő nem sértette meg a Kbt. 79. § (1) bekezdését.
- [18] A Kbt. 2. § (2) bekezdésével szabályozott esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód követelményének vizsgálata során az egyes, azonos helyzetben lévő ajánlattevők egymáshoz viszonyított helyzetét kell vizsgálni. Az ajánlatkérő 2025. február 12-én kiadott összegezésének időpontjában egyetlen érvényes ajánlatot benyújtó ajánlattevő volt a közbeszerzési eljárásban, a felperes. A felperes jogi helyzete csak egy másik, szintén érvényes ajánlatot benyújtó ajánlattevő jogi helyzetével vethető egybe, amely a kérdéses időpontban nem volt a közbeszerzési eljárásban. A 2024. október 8-án kiadott összegezéskor még nem került kihirdetésre a 2024. december 30-án kihirdetett és 2025. január 1-jén hatályba lépett OTSZ-módosítás, amely a 2025. február 12-én kiadott összegezés szerint a közbeszerzési eljárás eredménytelenségének végső indoka volt. A 2024. október 8-án kiadott összegezés nem nyilvánította eredménytelenné az eljárást és az OTSZ jogszabályi rendelet módosítása nem eredményezte, hogy az ajánlatkérő nem tudja teljesíteni a közbeszerzési

szerződéstervezetben vállalt 70%-os lehívási kötelezettségét. Ezért a 2024. október 8-án kihirdetett összegezés időpontjában és a 2025. február 12-én kiadott összegezés időpontjában fennálló eltérő jogi helyzetre tekintettel az Abszolút Biztonság Kft. és a felperes nem voltak egymással összehasonlítható helyzetben. Az ajánlatkérő 2024. október 8-án nem állította, hogy a szerződéstervezetben foglaltak teljesítésére nem képes, 2025. február 12-én a közbeszerzési eljárásban nem volt más ajánlattevő, akivel a kérelmező jogi helyzete összehasonlítható lett volna, ezért a 3. kérelmi elem sem megalapozott.

A kereset és a védírat

- [19] A felperes a végzést és a határozatot keresettel támadta. Elsődlegesen kérte a végzés megváltoztatását és dr. Szathmári Réka közbeszerzési biztos kizárását, ezzel együtt a határozat megsemmisítését, másodlagosan a végzés megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését. A határozat tekintetében elsődlegesen annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan a megváltoztatását akként, hogy a bíróság a jogorvoslati kérelem minhárom kérelmi elemének adjon helyt. Keresetét az Ákr. 22. §, a 81. § (1) bekezdés, valamint a Kbt. 2. § (2) bekezdés, az 53. § (4) bekezdés, a 75. § (2) bekezdés *a* pont és a 79. § (1) bekezdés rendelkezéseinek megsértésére alapította. Perköltséget igényelt a csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján.
- [20] Érvelése szerint az Ákr. 22. § a kizárás fennállását egy objektív elvárhatósági mércéhez köti. Ennek szempontjából irreleváns, hogy maga a kizárási indítvánnyal érintett közbeszerzési biztos képesnek érzi-e magát az ügy tárgyilagosa megítélésére. A Kbt. 147. § (3) bekezdése szerinti jelzés nyilvánvalóan nem történt meg a törvényben előírt határidőben, így amennyiben a kizárási indítvánnyal érintett közbeszerzési biztos nem kíván megkockáztatni saját magával szemben anyagi, illetőleg fegyelmi felelősségre-vonással járó eljárást, úgy a kizárás iránti indítvány elbírálása során csakis akként nyilatkozhat, hogy vele szemben nem áll fenn a bejelentett kizárási körülmény. A kizárásról szóló döntést meghozó hatósági vezetőnek a tényállás valamennyi releváns elemének mérlegelésével azt kell eldöntenie, hogy a fennálló ténybeli körülmények eredményezhetik-e az eljáró közbeszerzési biztos esetében azt, hogy képtelenné válik az ügy tárgyilagosa megítélésére, amit az Ákr. Kommentár is alátámaszt. Ezt a vizsgálatot az alperes képviselőjében döntést hozó elmulasztotta, döntését kizárólag az érintett közbeszerzési biztos nyilatkozatára alapította, döntése a jogszabály téves értelmezésén alapul, mely súlyos, az eljárás eredményére is kiható jogszabálysértést eredményezett.
- [21] Az alperes az 1. kérelmi elem kapcsán kifejtett jogi érvelésére a határozatában semmilyen érdemi indokolást nem adott. A határozat jogi indokolásában e felperesi érvelés, illetőleg ennek érdemi elutasítása semmilyen módon nem jelenik meg. Fenntartja, hogy az ajánlatkérő nem alkalmazhatta volna a Kbt. 75. § (2) bekezdés *a* pont szerinti jogalapot a döntése meghozatala során, mert jogképessége fennállt, ezért a szerződés megkötésére képes volt; nem igazolta, hogy az ellenszolgáltatás megfizetésére nem képes, praktikusán a rendelkezésre álló fedezetet elveszítette; az indokolásban megjelölt azon ok, hogy a 70%-os lehívási kötelezettség teljesítésére nem képes, legfeljebb szerződészegést eredményez, de nem jelenti a teljesítési képesség elvesztését. A szerződészegéshez objektív szankció nem kapcsolódott, legfeljebb kártérítési igényt érvényesíthetett volna vele szemben egy bizonytalan polgári perben, a jövőbeni eshetőleges szerződéses mellékkötelezettségek nem szolgálhatnak alapul az eredménytelenségi ok alkalmazására. Az előre nem látható ténybeli körülmény és a szerződés megkötésére, teljesítésére való képtelenné válás közötti okozati összefüggés nem állt fenn, mert egyrészt az OTSZ nem tiltja a mellékletében meghatározott ciklusidőhöz képest a karbantartás gyakoribb elvégzését, másrészt az eszközök gyártói leírásai reális eséllyel határozhatnak meg gyakoribb karbantartást. Az alperes ezen jogi érvelését teljes egészében figyelmen kívül hagyta, semmilyen módon nem foglalt állást abban, hogy pontosan

mit jelent, és a jelen ügyben hogyan érvényesülhet a szerződés megkötésére való képtelenné válás; pontosan mit jelent és az ajánlatkérő esetében a jelen ügyben hogyan érvényesülhet a szerződés teljesítésére való képtelenné válás; a jelen ügyben az OTSZ módosítása pontosan hogyan hat ki a közbeszerzési dokumentumok által meghatározott teljesítendő feladatokra. E körben az ajánlatkérő – a közbeszerzési műszaki leírással és szerződéstervezettel összevetve – alappal állíthatja-e azt, hogy az OTSZ módosítás eredményeként szükségszerűen és kötelezően csökken egyes eszközök vonatkozásában a karbantartási gyakoriság (nem lehet eltérni a vonatkozó jogszabálmódosítástól). A fentiek hiányában az alperes az 1. kérelmi elem kapcsán nem végezte el a kérem tényleges vizsgálatát, az indokolásában nem válaszolta meg a releváns jogkérdéseket, nem döntötte el és indokolta meg a jogvita azon jelentős kérdéseit, melyek nélkül érdemi jogi indokolás a kérelem tárgyává tett jogsértésre vonatkozóan nem adható, mulasztásával ezért megsértette az Ákr. 81. § (1) bekezdését.

- [22] A 2. kérelmi elemre vonatkozóan az alperes a jogszabállyal ellentétes érvelést fejtett ki határozata 111. pontjában. A Kbt. 79. § (1) bekezdése nem tesz különbséget az érvénytelené nyilvánító vagy az eredménytelené nyilvánító döntés indokolása között. Az alperes tévesen állapította meg, hogy az eljárás eredménye tekintetében közömbös, hogy ajánlatában hány olyan eszköz, berendezés került felsorolásra, amelyeket nem érint az OTSZ módosítása. Ennek ugyanis kiemelt jelentősége van, mert az egységárok alapján határozható meg, hogy hogyan alakul az éves és féléves karbantartási kötelezettség, és valószínűsíthető-e a 70%-os lehívási kötelezettség teljesítésére való képtelenség. A határozat 117. pontjában rögzítettek sem fogadhatók el, mert az ajánlatkérőnek az egyes eszközökre vonatkozóan tételesen, számszakilag, matematikai műveletek útján ellenőrizhető módon kellett volna bemutatni, hogy a 70%-os lehívási kötelezettség teljesítésére nem képes. Az alperes valójában az összegezés hiányosságára hivatkozással utasította el az összegezés hiányosságára alapított jogsértés megállapítását. A törvényi kötelezettség megsértését ráutaló magatartásával az ajánlatkérő is elismerte azzal, hogy a jogorvoslati eljárásban csatolt észrevételei mellékleteként az alperes rendelkezésére bocsátotta a bírálóbizottság azon jegyzőkönyvét, melynek melléklete tartalmazza a matematikai számításokkal alátámasztott indokolást.
- [23] A 3. kérelmi elemében foglaltak vizsgálatát sem végezte el az alperes, ehelyett relevanciával nem bíró tényállási elemekre rámutatva következtetett a két tényállás különbözőségére és téves jogértelmezés alapján hibás következtetésre jutott. Irreleváns az alperes azon megállapítása, hogy az 1. eredményhirdetés időpontjában és a 2. eredményhirdetés időpontjában hány érvényes ajánlat volt a közbeszerzési eljárásban. Az eldöntendő jogkérdés ugyanis az, hogy az ajánlatkérő a nyertesnek kihirdetett ajánlattevő vonatkozásában az 1. eredményhirdetés alkalmával ugyanúgy nem tudta volna teljesíteni a legalább 70%-os lehívási kötelezettséget, mint a 2. eredményhirdetés alkalmával. Az alperesnek tehát azt kellett volna vizsgálnia, hogy a két tényállás ezen szempontok szerinti egyezősége – 1. helyezett ajánlattevők ajánlati árai alapján a 70%-os lehívási kötelezettség teljesítésének elmaradása – ellenére indokolt volt-e a két azonos tényállás ajánlatkérő által alkalmazott azon eltérő bírálata, hogy az egyik esetben eredményessé nyilvánította az eljárást, a másik esetben pedig eredménytelené.
- [24] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Perköltséget is igényelt, melyet – a csatolt költségjegyzéken – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 3. § (2) bekezdése alapján kért megállapítani összesen 200.000 forint összegben 10 munkaóra alapján, mely a kereset tanulmányozását, az iratanyag összeállítását és a védirat elkészítését foglalja magában különösen bonyolult ügyben.
- [25] Hivatkozása szerint a végzése és a határozata jogszerű és megalapozott, sem eljárási sem anyagi jogi jogszabályt nem sértett. Figyelemmel arra, hogy a felperes a keresetében a jogorvoslati kérelmétől eltérő körülményre nem hivatkozott, ezért az abban foglaltakat teljeskörűen fenntartja. A felperes alaptalanul hivatkozott az ajánlatkérői indokolás

hiányosságaira. Abból, hogy a felperes nem ért egyet az ajánlatkérő döntésével még nem következik, hogy az ajánlatkérő nem adott megfelelő és kellő részletezettségű tájékoztatást a közbeszerzési eljárás eredményéről. Az esélyegyenlőség megsértésére hivatkozó kérelmi elem vizsgálatánál rögzítette a határozatában, hogy csak azonos helyzetben lévő ajánlattevők egymáshoz viszonyított helyzetét kell vizsgálni. A két vitatott ajánlatkérői döntés időpontjaiban az ajánlattevők nem voltak összehasonlítható helyzetben. A felperes jogorvoslati kérelmében az adott tényálláshoz nem kapcsolódó feltételezésekkel kívánta álláspontját alátámasztani, amelyre a Kbt. nem biztosít lehetőséget.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [26] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [27] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a*) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívüli eljárásban bírálta el figyelemmel arra, hogy a felek tárgyalás tartását nem kérték és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek.
- [28] A határozat jogszerűségét a Kp. 12. § (1) bekezdése alapján, a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának – a határozat meghozatalának – időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta.
- [29] A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. A támadott határozat jogszabálysértő voltát a Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ára figyelemmel a felperesnek kellett bizonyítania.
- [30] Az Ákr. 22. §-a szerint az ügy elintézésében nem vehet részt az a személy, akitől nem várható el az ügy tárgyilagos megítélése. Az Ákr. 123. § *c*) pontja semmisségi okként rögzíti, ha a döntést hozó testületi szerv nem volt jogszabályszerűen megalakítva. Ebből következően a testületi szerv tagja elleni kizárási kérelmet elutasító döntést támadó kereset megalapozottsága szükségképpen az érdemi határozat jogszerűtlenségét is jelenti, ez esetben a bíróság ez utóbbit érdemben már nem vizsgálja. A bíróságnak ezért az érdemi határozat jogszerűsége előkérdéseként kellett azt vizsgálnia, hogy az alperes elnöke jogsértően utasította-e el a felperes elfogultsági kifogását.
- [31] A közigazgatás pártatlansága kiemelt alapelv a hatóságok joggyakorlása során, amely az alperest is köti. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése – az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikk (1) bekezdése mintájára – a tisztességes ügyintézéshez való jog egyik fontos szelvényjogaként határozza meg mindenkinek azt a jogát, „hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül (...) intézzék”. Ez az Ákr. 2. §-ában mint a jogszerűség elve jelenik meg és alapvető szinten írja elő a hatóság számára, hogy a hatóság jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el, illetve hatásköre gyakorlása során a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményét megtartva, indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül jár el (Ákr. 2. § (1) bekezdés és (2) bekezdés *b*) pont).
- [32] Az Ákr. 22. §-ában deklarált előírás a hatóság pártatlan eljárását biztosító általános kizárási ok az ügyben elfogult személlyel szemben. Ugyanakkor ez egy relatív kizárási ok, hiszen mérlegelést igényel annak eldöntése, hogy valakitől az ügy tárgyilagos megítélése elvárható-e. A Kúria Kfv.I.35.162/2016/5. számú ítéletében kifejtett értelmezése szerint a relatív kizárási oknál mérlegelni kell, hogy fennáll-e olyan helyzet, tény, amely miatt az érintett

személy az ügy elintézésében nem vehet részt. A relatív kizárási okot a bejelentőnek kell körülírnia, arra nézve az elbíráló további bizonyítást nem folytat le. A felperes arra helytállóan utalt a keresetében, hogy a kizárásról szóló döntést meghozó hatósági vezetőnek azt kell mérlegelnie, hogy a fennálló (a felperes által előadott) ténybeli körülmények eredményezhetik-e az eljáró közbeszerzési biztos esetében azt, hogy képtelenné válik az ügy tárgyilagossá megítélésére. Arra is helytállóan hivatkozott, hogy a mérlegelést elsődlegesen nem az érintett személy szubjektív megítélése, hanem egy objektív elvárhatósági mérce alapján szükséges elvégezni. „A hatóság eljárásának nemcsak jogszerűnek kell lennie, hanem annak is kell látszania” (Kúria Kfv.II.38.060/2016/6. [15] bekezdés).

- [33] A bíróság megállapította, hogy az alperesi hatóság vezetője a döntését nem kizárólag az érintett közbeszerzési biztos nyilatkozatára alapította, hanem mérlegelte a felperes kérelmében előadottakat is, ami a végzés egész tartalmából és a fent leírtakra utalásból is kitűnik. Bár az alperes az indokolását e körben nem fejtette ki részletesen, az nem állapítható meg, hogy a vizsgálatot nem végezte el. A döntése egyértelmű abban, hogy sem objektív, sem szubjektív kizárási okot nem tárt fel. Ebből következően az sem állapítható meg, hogy a döntés a jogszabály téves értelmezésén alapul. A bíróság rögzíti, hogy azon körülmény, hogy egy közbeszerzési biztos az általa meghozott határozat közigazgatási perben való megtámadása esetén az alperest képviseli, nem teszi őt képtelenné egy másik ügy tárgyilagossá megítélésére. A Kp. 26. § (3) bekezdése kifejezetten lehetővé teszi, hogy a hatóság ügyintézője (az alperes esetén az eljáró tanács elnöke) a perben a hatóságot képviselje. Ez praktikus és hatékony is abból a szempontból, hogy az ügyet nyilvánvalóan ő ismeri a legjobban. Tekintettel arra, hogy a felperes nem adott elő olyan egyéb releváns tény, körülmény, amely ezen képviselet pusztán túlméne a kizárási kért személy objektív tárgyilagosságát kétségessé tenné (például a közbeszerzési biztos perbeli vagy peren kívüli viselkedése, nyilatkozatai alapján). A bíróság ezért egyetértett a végzés érdemével, a felperesi kifogás alaptalanságával, mindezek alapján a végzés megsemmisítésének nem volt helye.
- [34] A bíróság ezt követően a felperes határozattal szemben előterjesztett keresetét bírálta el. Ennek során három kérdésben kellett döntést hoznia. Elsőként az 1. kérelmi elem kapcsán azt vizsgálta, hogy az alperes megsértette-e az indokolási kötelezettségét.
- [35] Az Akr. 81. § (1) bekezdése alapján a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevitelével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárás költséggel –, továbbá a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.
- [36] Az indokolt határozathoz való jog kérdését már több kúriai döntés is vizsgálta és e körben a joggyakorlat számára irányadó, azt meghatározó döntéseket hozott. A kialakult bírósági gyakorlat egyértelmű abban, hogy az indokolt döntéshez való jog az ügyfél Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogából eredő jogosultsága, melynek megsértése súlyosan sérti a XXVIII. cikkben deklarált jogorvoslatihoz fűződő jogát is. A Kúria Kfv.V.35.706/2013/12. számú döntésében rögzítette, hogy az indokolás célja az érdemi döntés ténybeli és jogi megalapozása. Abban az esetben azonban, ha az indokolásból nem állapítható meg a döntés jogszerűsége, akkor a határozat nem alkalmas érdemi felülvizsgálatra. A Kúria Kfv.IV.37.936/2015/8. számú döntésében a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma 1/2011. (V. 9.) KK véleményének 2. pontjára utalással kimondta, hogy „vannak a közigazgatási eljárásnak olyan garanciális szabályai, amelyek figyelmen kívül hagyása értelemszerűen érinti az egész eljárás jogszerűségét, azaz érdemét. A közigazgatási eljárás garanciális szabályainak a figyelmen kívül hagyása (megsértése) az ügy érdemére kiható jogszabálysértést eredményez akkor is, ha egyébként a garanciális szabályok betartásával is

ugyan azon közigazgatási döntést hozná meg a hatóság.”

- [37] Az ügyfélnek tehát joga van a jogorvoslati kérelme teljeskörű elbírálásához. Ez a jogorvoslatot elbíráló szerv oldaláról kötelezettségként jelenik meg, mely a kérelem tárgyában hozott indokolt döntés követelményét foglalja magába. A kérelmező jogorvoslati jogát is sérti, ha a határozatból nem derül ki, hogy jogorvoslati kérelmét a hatóság miért nem tartotta megalapozottnak. Ez kihat a közigazgatási perben érvényesíthető jogvédelemre is, mert ilyen esetben a bíróság sem tudja felülbírálni a döntés indokainak megalapozottságát. A bíróság ezért azt vizsgálta, hogy a határozatból a felperes megismerhette-e az első kérelmi elem elutasításának indokait.
- [38] Az alperesnek az 1. kérelmi elem alapján a Kbt. 75. § (2) bekezdés *a)* pont szerinti eredménytelenség ajánlatkérői alkalmazásának jogszerűségéről kellett döntést hoznia, amely rendelkezés szerint az ajánlatkérő eredménytelenné nyilváníthatja az eljárást, ha a szerződés megkötésére vagy teljesítésére képtelenné vált vagy a szerződéstől való elállásnak vagy a szerződés felmondásának lenne helye [53. § (4)–(6) bekezdés]. A jelen ügyben releváns 53. § (4) bekezdése kimondja, hogy az (1) bekezdésben foglalt határidő leteltét követően az ajánlatkérő nem köteles az ajánlatokat, valamint a részvételi jelentkezéseket elbírálni, (...) ha bizonyítani tudja, hogy az (1) bekezdésben foglalt határidő (ajánlattételi határidő) leteltét követően beállott, ellenőrzési körén kívül eső és általa előre nem látható körülmény miatt a szerződés teljesítésére nem lenne képes, vagy ilyen körülmény miatt a szerződéstől való elállásnak vagy a szerződés felmondásának lenne helye. Ezekben az esetekben az ajánlatkérőnek az eljárást eredménytelenné kell nyilvánítania.
- [39] A fenti rendelkezések szerint az alperesnek azt kellett vizsgálnia, hogy az ajánlatkérői összegezésben az eredménytelenné nyilvánítás okaként megjelölt körülmény az ajánlattételi határidő leteltét követően állított-e be, az ajánlatkérő ellenőrzési körén kívül esett-e, látható volt-e előre, és ezen körülmény miatt megállapítható-e az ajánlatkérő szerződés megkötésére vagy teljesítésére való képtelenné válása.
- [40] A határozat 91. és 95. pontjai szerint az alperes az OTSZ megváltozását tekintette annak a körülménynek, amelyre az ajánlatkérő az összegezésben a döntését alapította. A határozat 99.-100. pontjaiban rögzítette, hogy ez a körülmény – az OTSZ 2024 december 30-i kihirdetése folytán – a 2024. december 20-i ajánlattételi határidő leteltét követően állt be; a 101. pontban rögzítette, hogy az ajánlatkérő ellenőrzési körén kívül esett; a 102. pontban, hogy nem volt előre látható. A határozat 100. pont utolsó mondatából megállapítható, hogy ezen körülményt az alperes a szerződéskötést lehetetlenítő körülménynek tekintette. A határozat 91-96. pontjaiban rögzített indokolásból kitűnik, hogy az alperes arra tekintettel állapította meg a szerződés megkötésére képtelenné válást, mert az ajánlatkérő a beszerzési igényét az OTSZ alapján határozta meg, a szerződést az OTSZ szerint kellett teljesíteni, ezért a jogszabály megváltozása kihat a beszerzési igényére. A tényállási részben ismertetett összegezésben rögzítésre került, hogy az OTSZ 18. mellékletének módosítása alapján „A tűzoltósági kulcsszéfnél, tűzoltósági rádióerősítőnél, evakuációs hangrendszerrel, pánikzárnál, vészkijárat zárnál, vészkijárat biztosító rendszerrel, hő- és füst elleni védelem megoldásainál (kivéve füstgátló nyílászárók) hat hónapról egy évre nőtt az időszakos felülvizsgálat, karbantartás periódusa”. ennek tényét az alperes is kiemelte a határozat 110. pontjában. Az alperes több helyen is hangsúlyozta a közpénzekkel való felelős gazdálkodás követelményét, amelynek a beszerzési igény meghatározása, a szerződéskötés és a szerződés teljesítése során is érvényesülnie kell, valamint azt is, hogy utólag a felek nem módosíthatják a szerződést olyan körülmény miatt, amelyről a szerződés megkötése előtt már tudomásuk volt, mert az a Kbt. szerint tilalmazott.
- [41] Az alperes a döntéséből egyértelműen kitűnően önmagában az OTSZ megváltozása alapján állapította meg az eredménytelenné nyilvánítás indokának megalapozottságát. Döntése hangsúlyosan arra épült, hogy az OTSZ alapvetően határozta meg a szerződés tartalmát, a felek által teljesítendő kötelezettségeket, és annak változása a beszerzési igényre

nagymértékben kihatott. Tehát az alperes a szerződés megkötésére való képesség hiányát állapította meg a beszerzési igény lényeges változására tekintettel. Ebből következően már nem jutott el a szerződés teljesítésére való képesség hiánya vizsgálatához, bár az ajánlatkérő erre is hivatkozott az összegezésében. A döntésből kitűnik, hogy – a fentiek miatt – az alperes annak már nem tulajdonított jelentőséget, hogy az ajánlatkérőt a szerződés szerint terhelő, a keretösszeg 70%-os lehívási kötelezettsége – a jogszabálmódosításra tekintettel – az elvégzendő feladatok tételes vizsgálatával és matematikai levezetéssel teljesülhet-e vagy sem. Az ajánlatkérő által erre vonatkozóan utólag csatolt matematikai számítást sem vizsgálta, amit a határozat 103. pontja rögzít. Több helyen utalt arra, hogy a vizsgálatot az összegezésben rögzített indokok alapján végzi és más dokumentumot nem vehet figyelembe. Az indoklásból ezért az is megállapítható, hogy az alperes az ajánlatkérői kötelezettségvállalás vizsgálatát szükségtelenné tartotta figyelemmel arra, hogy ez a szerződés teljesítésével kapcsolatos előírás, az alperes viszont a szerződés megkötésére való képtelenné válást állapította meg a beszerzési igény megváltozására tekintettel.

- [42] A bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy bár az alperes nem tételesen reagált a felperes jogorvoslati kérelmében felhozott valamennyi érvére, a határozatából megállapítható, hogy a felperes érvelését miért nem fogadta el, ezért a felperes iratellenesen hivatkozott arra, hogy az alperes semmilyen érdemi indokolást nem adott jogorvoslati kérelmére. Az indoklási kötelezettség jogorvoslati jogot sértő, az ügy érdemére kiható megsértése nem volt megállapítható.
- [43] Figyelemmel arra, hogy keresetében a felperes megismételte a jogorvoslati kérelmében foglaltakat, a bíróság érdemben is vizsgálta az elutasítás megalapozottságát. A bíróság ennek kapcsán ismételten kiemeli, hogy az alperes a szerződés megkötésére való képtelenséget állapította meg. A felperes e körben előadott érvelése, amely szerint az ajánlatkérő a szerződés megkötésére a jogképessége fennállása miatt képes, teljesen inadekvát. Nyilvánvalóan a szerződés megkötésére való képesség nem pusztán a jogképesség fennállását jelenti. Az alperes helytállóan utalt arra, hogy az ajánlatkérőnek a közpénzzel való felelős gazdálkodás elve alapján körültekintően kell meghatározni a beszerzési igényét. Jelen ügyben a beszerzendő szolgáltatást alapvetően az OTSZ töltötte ki tartalommal. A felhívás II.2.4. pontja és a műszaki leírás 1) pontja szerint a nyertes ajánlattevő feladata a beépített tűzjelző berendezések, hő-és füstelvezető rendszerek, tűzgátló ajtók és biztonsági világítások, valamint egyéb tűzvédelmi berendezések karbantartása, javítása és ellenőrzése a „mindenkor hatályos jogszabályoknak megfelelő”-en; „a mindenkor hatályos jogszabályoknak és egyéb vonatkozó előírásoknak való megfelelés céljából”; a karbantartási feladatot az OTSZ szerint és a gyártói leírás szerint kell elvégezni. Az összegzésben rögzítésre került, hogy az OTSZ 18-as számú mellékletének módosítása mely feladatokat érinti, ennek alapján megállapítható, hogy a változás olyan átfogó volt, amely szükségtelenné teszi az egyes berendezések tételes vizsgálatát. Az valóban előírásra került, hogy a gyártói leírásoknak is meg kell felelni, azonban a felperes egyetlen olyan gyártói leírásra sem hivatkozott (még példálózón sem), amely a jogszabályi előírástól eltérően teszi szükségessé a karbantartás elvégzését. Az egyéb szolgáltatások (eseti javítások) az elvégzendő feladatok kisebb és előre nem tervezhető részét teszik csak ki. Azon körülmény, hogy a szolgáltatás java részét kitevő karbantartási munkák gyakorisága a jogszabályi előírás változása folytán elfeleződött, nyilvánvalóan kihat az ajánlatkérő beszerzési igényére. Nem fogadható el az a felperesi érvelés, hogy a jogszabály nem tiltja az előírtnál gyakoribb karbantartást, ezért az ajánlatkérő és az alperes döntése jogsértő. A közpénzzel való felelős gazdálkodás elvébe ütközne, ha az ajánlatkérő a jogszabályi követelményen túl feleslegesen vállalna többlet terhet, illetve szükségtelen feladatellátásért fizetne. Az ajánlatkérőnek továbbá el kell kerülnie a későbbi szerződésszegést vagy a szerződés módosítását is, nem köthet olyan közbeszerzési szerződést, amelyet a későbbiekben nem tud szerződésszerűen teljesíteni. Az alperes ezért

megalapozottan állapította meg a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontja jogszerű ajánlatkérői alkalmazását és jogszerűen utasította el a felperes 1. kérelmi elemét.

- [44] A 2. kérelmi elem alapján a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy annak bírálata során az alperes téves értékeléssel jutott-e arra a következtetésre, hogy az ajánlatkérő eleget tett a Kbt. 79. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatási követelménynek.
- [45] A 2. kérelmi elem jogalapja, a Kbt. 79. § (1) bekezdése kimondja, hogy az ajánlatkérő köteles az ajánlattevőt vagy részvételre jelentkezőt írásban tájékoztatni az eljárás vagy az eljárás részvételi szakaszának eredményéről, az eljárás eredménytelenségéről, (...), valamint ezek részletes indokáról, az erről hozott döntést követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb három munkanapon belül.
- [46] A bíróság egyetért az alperes D.51/17/2020. számú határozatában rögzített jogértelmezéssel, mely szerint „Az összegezés törvényi rendeltetése megjeleníteni azokat a tényeket, szempontokat, érveket és összefüggéseket, amelyeken az ajánlatkérő döntése alapul. Az összegezés előírt tartalmú elkészítésével – a nyilvánosság és átláthatóság követelményére is figyelemmel – biztosítható az ajánlattevő teljes körű tájékoztatása mind az ajánlata érvénytelenné nyilvánításának, mind az eljárás eredménytelenné nyilvánításának valós indokairól és a döntés jogszabályi aljáról”. Az alperes a jelen ügyben is helytállóan rögzítette a határozata 108. pontjában, hogy az ajánlatkérő indokolásban fel kell tárni a releváns tényeket és meg kell jelölni a döntés jogszabályi alapját, valamint a kettő közti okszerűségnek is megállapíthatónak kell lennie.
- [47] Az alperes megfelelően rögzítette határozatában, hogy az összegezésben megjelenítésre került a döntés jogszabályi alapján túl a döntést megalapozó releváns tényként az OTSZ 18. mellékletének módosításának ténye, valamint konkrétan is a módosítással érintett berendezések és azok új karbantartási ideje. Az oksági összefüggés megállapíthatósága az 1. kérelmi elem indokolásánál került rögzítésre, ezért erre az alperes itt csak utalt.
- [48] A felperes valójában azt hiányolta az ajánlatkérői döntésből, hogy az ajánlatkérő nem jelölte meg a jogszabály változással érintett eszközök és berendezések darabszámát, nem sorolta fel azokat tételesen és az egységáruk alapján az éves és féléves karbantartás ellenértékét nem számszerűsítette. Az 1. kérelmi elem indokolásánál azonban az alperes egyértelművé tette, hogy ezeknek az ajánlatkérői döntés jogszerűsége szempontjából nem volt jelentősége, ebből következően a jogszabály változással érintett eszközök és berendezések tételes megjelölését, valamint – azok egységárai alapján – az éves és féléves karbantartás ellenérték- számszerű változását az összegezésben sem kellett megjeleníteni. A határozat 117. pontjában ennek megfelelően helytállóan állapította meg az alperes azt, hogy az egyéb szolgáltatási elemek és költségek kalkulációját a felperes tévesen (alaptalanul) várta el. Az a körülmény, hogy az ajánlatkérő a matematikai levezetést is benyújtotta az alpereshez, nem releváns, mert egyrészt az indokolási követelményeknek való megfelelés kizárólag az összegezés szövege alapján vizsgálható, másrészt az ajánlatkérői védekezés – a felperes állításával ellentétben – nem tekinthető a jogsértés elismerésének. A határozat 111. pontjában kifejtett azon érvelése az alperesnek, hogy az érvénytelenné nyilvánítás és az eredménytelenné nyilvánítás között az indokolás elvárt mélységét tekintve különbség van, nem jogszabálysértő. A különbség a döntések következményei alapján az, hogy érvénytelenné nyilvánítás csak az érintett ajánlattevőt zárja ki a szerződés elnyerésének lehetőségéből, míg az eredménytelenné nyilvánítás mindenkit kizár és szükségképpen a közbeszerzés megismétlésével jár, ezért az előbbi esetben nagyobb hangsúllyal kell kitérnie az indokolásból annak, hogy a döntés nem sérti a Kbt. 2. § (2) bekezdése szerinti versenyegyenlőséget. Mindezek alapján az alperes az összegezés indokolását megfelelően értékelve állapította meg, hogy az eleget tesz a Kbt. 79. § (1) bekezdése követelményének.
- [49] A felperes a 3. kérelmi elem vonatkozásában is azt jelölte meg jogsérelemként, hogy az alperes adós maradt a kérelme elbírálásával és az elutasítását olyan tényállási elemekre alapította, amely nem volt releváns, azt kellett volna vizsgálnia, hogy a 2024. október 8-i

ajánlatkérői döntés és a 2025. február 12-ei ajánlatkérői döntés meghozatala során az „1. helyezett ajánlattevők ajánlati árai alapján a 70%-os lehívási kötelezettség teljesítésének elmaradása ellenére” indokolt volt-e, hogy a korábbi esetben eredményessé nyilvánította az eljárást, a későbbi esetben pedig eredménytelenné.

- [50] A Kbt. 2. § (2) bekezdésével szabályozott esélyegyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményének vizsgálata során az egyes, azonos helyzetben lévő ajánlattevők egymáshoz viszonyított helyzetét kell vizsgálni. A vizsgálat ezen kiindulópontját az alperes megfelelően rögzítette és azt a felperes sem vitatta. A felperes arra tekintettel tartja azonos helyzetben lévőnek az Abszolút Biztonság Kft. és a saját jogi helyzetét a két ajánlatkérői döntés idején, hogy a 65.000.000 Ft keretösszeg 70%-a lehívásának teljesítése az Abszolút Biztonság Kft. ajánlati ára alapján (42.377.600 Ft) sem lett volna lehetséges. A felperes azonban tévesen azonosította az eredménytelenné nyilvánítás alapvető indokát. Az ugyanis nem a lehívási kötelezettség teljesítésére való képtelenség, hanem a beszerzési igény változása volt. Bár az ajánlatkérő valóban azt is rögzítette a döntése indokolásában, hogy a megváltozott beszerzési igényére tekintettel a megjelölt keretösszeg 70%-áig nem tudna megrendelést biztosítani, a felperes az ajánlatkérői indokot iratellenesen szűkítette le kizárólag erre és ebből következően okszerűtlenül következtetett az ajánlattevők azonos helyzetére is. Ezzel szemben az alperes megfelelően azonosította az eredménytelenség kiváltó indokaként az OTSZ módosítását, amely a két vitatott ajánlatkérői döntés időpontja között került kihirdetésre és hatálybaléptetésre. Ennek figyelembevételével helytállóan jutott arra, hogy a két döntés meghozatala időpontjában a két ajánlattevő nem volt azonos jogi helyzetben, és a 2024. október 8-án kiadott összegezés idején az OTSZ módosítása nem eredményezte, hogy az ajánlatkérő nem tudja teljesíteni a közbeszerzési szerződéstervezetben vállalt 70%-os lehívási kötelezettségét. Azt is megfelelően rögzítette, hogy az ajánlatkérő második döntése időpontjában nem volt a felperessel azonos jogi helyzetben lévő másik ajánlattevő. Az alperes tehát a 3. kérelmi elem vizsgálatát elvégezte. Az indokolási kötelezettség megsértése pedig nem állapítható meg azon az alapon, hogy az alperes a jogszabály egyébként megfelelő értelmezésével a tényeket a jogorvoslati kérelemben foglaltaktól eltérően értékelte.
- [51] A fentiek alapján a bíróság a felperes teljeskörűen alaptalan keresetét – a Kp. 88. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján – elutasította.
- [52] A felperes pervesztes lett, ezért a bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perköltségének megtérítésére. A perköltség összegét az IM rendelet 3. § (2) bekezdésére figyelemmel az alperes által a költségjegyzékében felszámított 10 munkaóra alapján határozta meg, melyet a felperes nem kifogásolt. Az alperes a jogszabályra utalással, de a jogszabálytól elérő óradíj (20.000 Ft) alapulvételel határozta meg az igényelt perköltséget az ügy különös bonyolultságára hivatkozással. A bíróság azonban az IM.r. 4. § (6) bekezdése alapján az óradíj jogszabályi előírásnál magasabb összegben való megállapítására nem látott lehetőséget tekintettel arra, hogy a képvisellel összefüggésben szükségszerűen elvégzendő képviseleti munka mennyisége nem volt kiemelkedő (egy érdemi nyilatkozatot terjesztett elő) és az ügy sem tekinthető az alperes gyakorlata viszonylatában különösen bonyolultnak.
- [53] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *h*) pontja alapján feljegyzett, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott 30.000 forint tételes eljárási illeték megfizetésére a bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte. A teljesítési határidő a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az eljárási illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az

illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[54] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Kbt. 172. § (6) bekezdése alapján kizárt.

Budapest, 2026. január 21.

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k. dr. Váczi Katalin s.k. dr. Winklerné dr. Nóvé Ildikó s.k.
a tanács elnöke előadó bíró bíró